

Резюме українською мовою (Ukrainian Abstracts)

1. Педагогіка минулого

К. Енн Пібарн, Університет Індіани, США

Резюме.

Якщо археологія спроможна підтримувати політичні спрямування, тоді повинен існувати шлях, щоб використати цю ситуацію, примусивши працювати археологію на мирне вирішення політичних конфліктів. Ключ до революції в археології знаходиться у розпізнанні витончених послань, які ми увіковічуємо з отриманною мудрістю та навчаючись викладати у межах нових антиколоніальних реалій.

2. Викладання історії мистецтва майя

Марвін Коходас, Університет Британської Колумбії, Канада

Резюме.

30 річний досвід викладання привели автора до визнання важливих висновків, викликаних під час презентацій історії мистецтва майя. Усвідомлюючи політичні розгалуження своїх зусиль, автор зрозумів відповідальність за них, залучаючи народність майя до навчання та розуміння минулого, яке він розкриває, поліпшивши як якість навчання, так і етику викладання.

3. Факт або припущення ? Як феміністична перспектива може допомогти студентам зрозуміти, про що археологам відомо і чому вони думають, що це їм відомо

Джулія А. Хендон, Геттісбергський коледж, США

Резюме.

Якщо ми серйозно ставимося до важливості суспільної освіти та комунікації, тоді нам необхідно звернути увагу на археологічну педагогіку. Вивчення студентами археології буде найбільш успішним, якщо метод, теорія та

етика виступатимуть інтегровано у якості основних аспектів археологічної діяльності. Наводячи приклади з власного досвіду навчання у кількох різних американських академічних закладах, я показую, як феміністично натхненні дослідження можуть бути використані у якості педагогічно корисного підходу для знайомства студентів з реальностями дослідницьких намірів, використанням багатолінійних напрямків доказів та перевірки інтерпретацій.

4. "Революція буде передана по телебаченню" (The revolution will be televised): африканська археологічна освіта і вимоги суспільної археології - деякі приклади з Південної Африки

Аліна Кело Сегобай, Кембріджський університет, Великобританія

Резюме.

У наш час археологія виступає ключовою частиною спадщини Африки. Але, не дивлячись на це, археологічна освіта не має достатнього фінансування. У цій статті висвітлюються деякі з вимог та можливостей для розвитку суспільної археології в Африці на прикладах Ботсвани та Південної Африки.

5. Вивчення революційної археології: африканські експерименти у творенні історії та зберіганні спадщини
Пітер Р. Шмідт, Університет Флориди, США

Резюме.

Стаття спрямовує увагу читачів на досвід африканських студентів, які намагаються вивчати і зберігати спадщину в Танзанії та Еритреї. Автор зосереджує увагу на необхідності практичних підходів, які надають особливого значення незалежному рішенню, творчому підходу і підвищенню професійної впевненості у собі в контексті швидкого розвитку та політичних зрушень. Такі перспективи навчання викликали позитивний відгук у

студентів, які бачать можливості зробити археологію їхньою власною спадщиною, виходячи з їхньої власної точки зору.

6. Примусити вірити ритуалам: роздуми про відносини між археологією та освітою в контексті опитування групи дітей в Ріо-де-Жанейро, Бразилія.

Марша Безерра, Католицький Університет Гойї (UCG), Бразилія

Резюме.

Стаття присвячена дослідженню шляхом опитування групи бразильських школярів, щоб дізнатися, як вони відносяться до археології, як їхні знання про минуле впливають на їхнє розуміння сучасного, і як їхнє сприйняття сучасного впливає на їхні погляди на минуле.

7. Програма "Mesolore": Навчання думати критично

Ліза Беквелл и Байрон Еллсворт Хаманн, Браунівський університет

Резюме.

Автори створили "Mesolore" - діалогову мультидисциплінарну освітню програму, розроблену з метою вивчення студентами мезоамериканських культур, минулого та сучасного. Автори окреслюють структуру та наміри своїх міждисциплінарних досліджень в археологічному контексті.

8. Викладання з наміром: гендерна археологія

Беттіна Арнольд, Університет Вісконсіна-Мілуоки, США

Резюме.

У статті дискутується проблема відношення навчання до політичної експресії, зокрема, роль феміністичного підходу в розвитку археології і значення такого підходу в навчальному процесі.

9. Чий світ і чия археологія? Колоніальне сучасне і повернення у політику

**Янніс Хамілакис, Університет Саутгемптона,
Великобританія**

Резюме.

Автор розглядає діяльність в Іраку та Афганістані як все більш зростаючий агресивний колоніальний проект, і вважає катастрофічним провалом західного археологічного співтовариства його здатність адекватно реагувати на потреби того чи іншого народу. Спосіб, яким підкреслюється особливе значення археології, активно сприяє не тільки узаконенню незаконної та неетичної війни, але й відтворенню режиму влади та істини, яку війна намагається створити. Автор закликає Всесвітній Археологічний Конгрес (WAC) 'децентралізувати' світ, як бачиться, від західних столичних центрів, надаючи право "периферії" брати ініціативу, розробляти програми дій, захищати альтернативні археологічні епістемології.

10. Відкриття Східної Європи: перспективи майбутньої кооперації Всесвітнього Археологічного Конгресу (WAC) з Болгарією та країнами Східної Європи

Цоні Цонєв, Інститут археології та музеїв, Болгарія

Резюме.

Автор встановлює зв'язок між формуванням Всесвітнього Археологічного Конгресу (WAC) як моральної і політичної реакції на апартеїд в Південній Африці, та змінами у Європі після падіння Берлінської стіни. Археологія більше не може ховатися позаду фальшивого об'єктивізму. Потреба переоцінки націоналістичного минулого більшості європейських держав створює нагальну необхідність для переоцінки ланок між археологією і нацистськими та комуністичними режимами. Далі автор розглядає посткомуністичні реалії в Болгарії та шляхи археологів у протидії щодо комерціалізації збереження та використання культурної спадщини. Автор окреслює також важливі сфери у співробітництві між Всесвітнім Археологічним Конгресом (WAC), Болгарією та іншими

країнами Східної Європи. Найбільш важливою з них є спільні зусилля між Всесвітнім Археологічним Конгресом (WAC) та археологами з Балкан у напрямку гуманізації науки. Впродовж 1990-х років стало очевидним, що завдяки своїй “візуальній репрезентативності” археологія зробила значний внесок для підтримки націоналістичних позицій, який сприяв війні на Балканах.

11. Постколоніальна критика в Єдиній Всесвітній Археології: де місце Північної Африки ?

Єлена А.А. Гарсеа, Університет ді Кассіно, Італія

Резюме.

Північну Африку довгий час розглядали як розширення Південної Європи. Коли стало зрозумілим, що північно-африканські археологи не слідували за європейською динамікою, вони були виключені з сучасних дискусій та оглядів. Ця стаття пропонує постколоніальну критику, що стала результатом польових досліджень на протязі багатьох років у двох північно-африканських арабських країн - Лівії та Судані. Автор починає статтю з розгляду значення об'єкта/суб'єкта археолога, що призводить до збудженого погляду на сучасність. Далі автор обговорює перспективи археолога відносно економічного розвитку і джерел експлуатації. Нарешті, автор пропонує повернути Північну Африку в сучасний археологічний простір та у світ сучасних соціальних та політичних подій.